Angličtina – Sloh - Členy

Autor: Karel Čermák, info@k-cermak.com.

• **Ročník:** 2023.

Repozitář: https://github.com/K-cermak/SPSE-Maturita.

• **Práva:** Materiály autor zveřejňuje bez záruk a pouze pro osobní nekomerční použití. Šíření těchto materiálů je povoleno pouze s původním (nezměněným) ponecháním této stránky či sdílením na oficiální repozitář uvedený výše.

 Tip: Pro rychlou orientaci v kapitolách lze použít klávesovou zkratku CTRL + F a přejít do funkce Nadpisy.

• **Donate:** Pokud ti mé materiály pomůžou a jsi ochoten ocenit moji snahu nějakou kačkou, můžeš tak učinit přes QR kódy níže: 💙 💙

Účet: 2262692018/3030

o Crypto:

- **BTC:** bclgasgxc552wjglpcm9vt7ucmw6p4zuz007dxh8n4
- **ETH:** 0x29Ca9054B2241aB39010a1434fb50e504EE10871
- LTC: ltclqxpgp3jc5jyem6096n48w48qqrwsrnj5eq9j890
- **ADA:** addr1q8c89cet02nyql4ygj96s0cz5ntusgzxfzuykfngmaf0zt2ftj7wrayqm7dx52et7k7tkjjjl2edan0wykww6q4twn79shzx8vn
- DOGE: DCYFq9hPcVJkYKAgttkRXNSAkfbjEmLGdo

 A pokud jsi chudý student a všechny prachy prochlastáš, můžeš mi alespoň dát hvězdičku na GitHub repozitář...

Neurčitý člen "a" [ə]

Neurčitý člen "a" patří před ta podstatná jména, která začínajína vyslovovanou souhlásku. a house [haʊs] a clock [klpk] a universe ['ju:nɪˌvɜ:s] (na začátku slova "universe" sice stojí písmeno "u", ale vyslovujeme "j")

Neurčitý člen "an" [ən]

Neurčitý člen "an" patří před ta podstatná jména, která začínají na vyslovovanou samohlásku. an apple ['æpəl] an hour [aʊə] (na začátku slova "hour" je sice písmeno "h", ale vyslovujeme písmeno "a")

Kdy použít neurčitý člen "a, an"?

1. Uvádíme novou informaci

Neurčitý člen používáme tehdy, když mluvíme o něčem poprvé. Respektive, když uvádíme novou informaci. Pokud o dané věci mluvíme dále, pak už použijeme určitý člen. Už se nejedná o novou informaci. Posluchač už ví, co máme na mysli. I have got two children, a boy and a girl. The boy is seven and the girl is five. Mám dvě děti, kluka a holku. Klukovi je sedm a holčičce je pět. Po letech jste na rodinné oslavě a tetička ze třetího kolena se ptá, zda máte děti. To, že máte kluka a holčičku je pro tetu nová informace. Proto použijete neurčitý člen. Když mluvíte o jejich věku, tetička už ví, že mluvíte o svých dětech, a proto je tam určitý člen.

2. Mluvíme o lidech nebo věcech obecně

Neurčitý člen také použijeme, když mluvíme o něčem **obecně**, nemáme na mysli nic a nikoho konkrétního. Is there a cinema near here? Je tady poblíž kino? (Jste v cizím městě a chcete se jít podívat na film. Hledáte nějaké kino, je jedno jaké.) Please, sit down on a chair. Prosím posaďte se na židli. (V místnosti je spousta volných židlí, je jedno, kterou si vyberete.)

3. Povolání

Člen neurčitý se používá tehdy, když mluvíme o povolání. He's a good teacher. Je dobrý učitel. She would like to be a doctor. Chtěla by být doktorkou.

4. Neurčitý člen použijeme tehdy, když chceme blíže popsat osobu či věc pomocí přídavného jména.

Pokud je ale věc či osoba uvedena v množném čísle, pak se žádný člen nepoužívá. He is a good student. Je dobrý student. She is a very nice girl. Je velmi krásná dívka.

This is a beautiful house. Tohle je nádherný dům.

5. Místo číslovky jedna

Neurčitý člen "a, an", je vlastně zkratkou z číslovky "one". Can I ask aquestion? Mohu položit otázku? (Chcete se zeptat na jednu otázku, chcete se na něco zeptat.) What was thequestion, please? Jak zněla ta otázka, prosím? (Máte na mysli konkrétní otázku, která před chvílí zazněla, a vy jste jí nerozuměli.)

The - určitý člen - definite article

Pokud použijete před podstatným jménem určitý člen, pak to znamená, že vy i posluchač máte na mysli tu samou věc.

I like thedress. Líbí se mi ty šaty. (Vy i posluchač si právě představíte úplně stejné šaty. Možná to jsou ty, které jste před chvílí zahlédli ve výloze nebo ty, o kterých jste se před chvílí bavili.)

Určitý člen "the" má sice jen jeden tvar, ale vyslovuje se dvěma způsoby. Záleží na tom, na jakou vyslovovanou hlásku začíná podstatné jméno, před kterým tento člen stojí.

1. the = [ðə]

Pokud **začíná podstatné jméno** na **vyslovovanou souhlásku**, pak jej vyslovíte tak, že dáte jazyk mezi zuby a řeknete "z". the moon [mu:n] (měsíc) the chair [tʃea] (židle) the universe ['ju:nɪ,vɜːs] (vesmír)

2. the = [ði:]

Pokud začíná podstatné jméno na vyslovovanou samohlásku, pak jej vyslovíte tak, že dáte jazyk mezi zuby a vyslovíte "z" a "í". the apple [ˈæpəl] (jablko) the orange [ˈɒrɪndʒ] (pomeranč) the umbrella [ʌmˈbrelə] (deštník)

Kdy se používá určitý člen "the"?

1. Když máme na mysli konkrétní věc, osobu.

Člen určitý použijeme tehdy, když vy i posluchač máte na mysli úplně stejnou věc. Did she get **the job**? Dostala tu práci? (Víme, že se ucházela o konkrétní práci a ptáme se, zda ji dostala.) Where is **the book** I lend you? Kde je ta kniha, kterou jsem ti půjčil? (Ptám se na tu konkrétní vypůjčenou knihu.)

2. Když ze situace vyplyne, kterou věc či osobu máme na mysli.

Can you shut **the door**, please? Můžeš prosím zavřít dveře? (Máme na mysli dveře do tohoto pokoje. Posluchač ví, že se jedná o dveře do tohoto pokoje, ve kterém jsme.)

The cinema is at the end of the street. Kino je na konci ulice. (Na konci této ulice, na které nyní stojíme.)

3. Určitý člen se používá ve spojení go to the dentist, the doctor, the bank, the post office.

Když je zmiňujeme, víme, kam přesně jdeme.

I go to the dentist today. Dnes jdu k zubaři. (Mám na mysli svého konkrétního zubaře, ke kterému obvykle chodím.)

4. Určitý člen se často používá s přídavným jménem, pokud mluvíme o skupině lidí.

the rich = bohatí (lidé), the young = mladí (lidé), the elderly = staří (lidé), the poor = chudí (lidé)

5. Člen určitý používáme také před přídavnými jmény ve třetím stupni (the longest, the biggest...), dále před řadovými číslovkami (the first, the second), před "the same".

What is **the longest river** in the world? Jaká je nejdelší řeka na světě? The children's room is on **the first floor**. Dětský pokoj je v prvním patře. Look, he has **the same camera** as I have. Podívej, má stejný foťák jako já. We live in **the same street**. Bydlíme ve stejné ulici.

6. the radio, the cinema

I listen to **the radio** in the morning. Ráno poslouchám rádio. Do you want to go to **the cinema?** Chceš jít do kina?

ALE

Did you watch **television** last night? Díval ses včera večer na televizi? (Všimněte si, že se televize používá bez členu)

Kdy NEPOUŽÍVAT členy:

1. Předpodstatným jménem stojí přivlastňovací zájmeno (my, your, her, his,...), ukazovací zájmeno (this, that) a další slova jako: some, any, no, atd.

my car, my blue car, my dark blue car **NIKOLIV** a my car, my blue a car, a my dark blue car this house, this big house, this big wooden house **NIKOLIV** the this house, this the big house, this big wooden the house Berte to tak, že ukazovací zájmeno nahrazuje určitý člen. Ukážeme-li na určitý dům, pak jednoznačně určujeme, o jaký konkrétní dům jde.

2. Neurčitý člen nepoužíváme před podstatným jménem v množném čísle.

Could you buy bananas, plase? Můžeš, prosím tě, koupit banány? NIKOLIV Could you buy a bananas, please?
Určitého členu se toto omezení netýká! Věta "The bananas are ready to be harvested." je v pořádku, pokud z kontextu vyplývá, o jakých konkrétních banánech, které jsou připraveny ke sklizni, je řeč.

3. Neurčitý člen nepoužíváme před abstraktním nebo nepočitatelným podstatným jménem.

love NIKOLIV a love ("love" - láska je abstraktní podstatné jméno)
water NIKOLIV a water ("water" - voda je nepočitatelné podstatné jméno)
Ani toto omezení se netýká určitého členu! Věta "The water is not useful as drinking water." je v pořádku, pokud je z kontextu patrné,
která konkrétní voda není použitelná jako pitná voda.

Nulový člen - zero article

Co je to nulový člen? Nulový člen znamená, že před podstatným jménem žádný člen nestojí. V angličtině jsou totiž taková podstatná jména, která žádný člen nepřibírají.

Kdy použít nulový člen?

1. Před podstatnými jmény v množném čísle, pokud o nich mluvíme obecně, nemáme na mysli nic a nikoho konkrétního.

I like **animals.** Mám ráda zvířata. (Nemyslím teď žádné konkrétní zvíře, ale zvířata celkově.)

l'm afraid of spiders. Bojím se pavouků. (Nemám na mysli konkrétního pavouka. Děsí mě pavouci obecně. Je jedno, jak je veliký, jaký je to druh.)

Children like playing in the garden. Děti si rády hrají na zahradě. (Nemluvím o žádných konkrétních dětech. Děti obecně si rády hrají na zahradě.)

ALE

Is anybody at home? Yes, I'm in the kitchen and the children are playing in the garden. Je někdo doma? Ano, jsem v kuchyni a děti si hrají na zahradě. (Myslím tím konkrétně naše děti.)

2. Člen nepatří před: breakfast, lunch, diner

What do you want **for breakfast**? Co chceš na snídani? **Lunch** is ready! Oběd je hotový!

3. Člen se nepoužívá ve frázích obsahujících: bed, work, home

I'm tired. I go tobed. Jsem unavený. Jdu do postele. Are the children in bed? Jsou děti v posteli? (Myslím, zda už naše děti spí.) What time do you go to work? V kolik hodin chodíš do práce? It's late. I have to go home. Je pozdě, musím jít dmů.

4. Před: school, university, college, hospital, church, prisonv případě, že

zmiňujeme tyto instituce v souvislosti s účelem, ke kterému slouží. Když chodíme do školy jako žáci, když jsme v nemocnici jako pacienti. Pokud o nich mluvíme jako o budově, o stavbě, kam jdeme, pak je používáme se členem.

I go to school every day. Každý den chodím do školy. (Nemluvím o žádné konkrétní škole, ale o tom, že jsem školou povinný. Jsem žákem školy.)

ALE

My parents have to go to the school because my teacher wants to speak with them. Rodiče musí jít do školy, protože chce s nimi mluvit má učitelka. (Rodiče nechodí do školy jako žáci, je to místo, kam si jdou promluvit s učitelkou.)

Peter was taken to hospital. Odvezli Petra do nemocnice. (Je tam jako pacient.)

ALE

We went to the hospital to visit him. Šli jsme ho navštívit do nemocnice. (Šli jsme tam jako návštěva, nikoliv jako pacienti.)